

Jeg er ikke vis paa, om ikke Formanden alene, uden at spørge Partierne, kunde indføre den Ordning, at man satte et Budget til Behandling ad Gangen. Men i saa Fald vil jeg meget bede om, at han ikke begynder med mig. Men det var en mere praktisk Ordning, om man saaledes tog Budget for Budget.

Jeg har nogle Gange interPELLERET de vekslende Indenrigsministre om, hvad vi skulde gøre ved Ridebanen herudfor. Denne Interpellation har været uden Resultat. Men i Aar har jeg lidt Haab om, at vi skulde naa til et Resultat. Jeg ser nemlig, at man er ved at opstille en Statue af Christian den Niende her ude paa Pladsen. Jeg mener ikke personlig, at det er rigtigt at opstille den Statue, og jeg ved mange, som ikke finder det rigtigt. Jeg mindes et æret Medlem af denne Forsamling, som er død for ikke saa ganske længe siden, der, den Gang der blev Tale om, at Statuen skulde opstilles derude, sagde, at naar den Statue skulde staa dér, vilde han ikke mere gaa over den Plads. Naa, det kom han altsaa heller ikke til, men det viser, at mange Mennesker endnu grant mindes Estrupiatet, Provisorietiden, og de mindes den Konge, der tillod denne Regeringsform.

Det kan ikke være rigtigt at opstille den Statue saaledes, at man minder Befolkningen derom. Det var klogere at vente noget længere med at opstille denne Statue paa dette Sted, netop her foran Rigsdagen. Det er maaske saaledes i det hele taget med Konger, at deres Statuer skulde ikke opstilles, før deres Dumheder var glemt; saa kan det være meget godt, og saa kan det somme Tider føre til en Renaissance for dem. Det har man set med Gorm den Gamle f. Eks., han er pludselig blevet Helt, ellers har han altid kun været Tøffelheld.

Men der er een god Ting ved, at man opstiller Statuen derude: saa er vi ganske sikre paa, at saa faar vi Pladsen derude gjort i Stand. Man kan ikke være bekendt at lade Kongen ride i Pløre om Vinteren og i en Sandørken om Sommeren. Man maa dog formodentlig gaa til at lave en Have derude. Den højtærede Indenrigsminister talte i Gaar saa meget om, at det var om at gøre at skaffe Arbejde her i København. Det har den højtærede Minister jo grumme let ved, han kan se fra sine egne Vinduer den Plads, som der først og fremmest skulde arbejdes paa for at faa den bragt i Orden og faa Bygningerne derude gjort i Stand. Disse Bygninger er i høj Grad ramponerede og trænger til at istandsættes. Det kunde ogsaa lade sig gøre at omdanne dem til

Kontorer. Jeg ser, at det høje Ministerium og Finansudvalget undertiden køber Huse. Jeg synes først, vi skulde gøre vore egne Huse i Stand, saaledes at de kunde komme i Brug. Og der er jo mange unyttige Ting nede i Kolonaden, der er Stalde, som ikke bruges, og Vognporte, som ikke bruges, og et Ridehus, som ingen Nytte er til. Der kunde blive mange udmærkede Kontorer og nyttige Lokaler dér. Der er altsaa Arbejde, ikke blot for Jordarbejdere ved selve Haveanlægget, men ogsaa for Bygningsarbejdere til at gøre Husene i Stand. Og Staten har sikkert adskilligt andet, saaledes at den højtærede Indenrigsminister kunde faa sine Ønsker opfyldt om at se Arbejder udført her i København. Jeg kan føje til, at Københavns Kommune jo har lavet Pladsen herude i Stand og gjort det godt, men det var dog ikke mere end rimeligt, at Staten gjorde Pladsen i Stand ved den anden Side, saaledes at den blev til at gaa paa.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt talte forleden Dag om St. Catharinæ Kirke i Ribe og hævdede, at Restaurationen af denne Bygning snarest muligt burde afsluttes. Det Ønske vil jeg ganske tiltræde. Det er vist en ren Misforstaaelse, at man overhovedet er gaaet i Gang med at istandsætte den Bygning, men naar man en Gang har gjort det, synes jeg, at man snarest muligt skal fuldføre det Arbejde. Det er vist saadan nu, at Arkitekten kan holde 10 Aars Jubilæum, og det skulde ikke undre mig, om han ønskede at holde ogsaa 25 Aars Jubilæum, for det gør Arkitekter gerne, naar de saadan kommer paa Græs under Statens Styre. Men jeg vil meget fraraade, at man tillader ham at komme videre med Jubilæer end til 10 Aars Jubilæet. Jeg har hørt, at der for Tiden staar en Strid mellem den højtærede Kirkeminister og Arkitekten om, hvorledes man skal afslutte Bygningsarbejderne. Arkitekten vil naturligvis, som alle Arkitekter, have sat Taarn, Spir, Kors og Krone op ovenover, og det er Ministeren vist ikke saadan særlig begejstret over. Hvis jeg i dette sidste skulde have Ret, er jeg ganske enig med Ministeren. Der er ingen Grund til at sætte hverken Taarn eller Spir paa den Kirke, udover hvad der er. Restaurationsarbejdet kan afsluttes for ganske faa Penge. Jeg tror endogsaa, der er sparet nogle Penge sidste Aar, som var paa Finansloven i Fjor, men som ikke er anvendt, og de kunde maaske da bruges paa denne Maade. Men i alt Fald er der ingen Grund til at fortsætte længere.

Derimod er der et Arbejde, som bør udføres, og det er Reguleringen af Pladsen